

Lindhé Bladet

År 2009 / Årgång 23

BERGABO PÅ TYNNINGÖ CIRKA 1921

taget efter begravning av Hugo Lindhé, Richard och Erik Lindhés bror.

Från vänster: Arnold, Lilian "Tutta", Ingrid (barn), Gösta, Gerda, Ragnar Nyberg (längst upp längst bak), Bertil (med fluga), Bobbo (i vitt), Richard (längst fram), Viveca (barn), Ragnar Bergh, Brita (barn), Elna, Kajsa (Karin), Nils Petter Lindgren

Alla tre barnen är Elna och Ragnar Berghs, Brita kom sedan att skriva de tre volymerna av Släkthistorien.

Kära fränder!

Det känns i år vemodigt att fullgöra denna uppgift, nu sedan styrelsen decimerats. Margareta Torstenius gick – som de flesta av er vet – hastigt och oväntat bort i början av 2009. Margareta hade ett enormt intresse för vår förening och var styrelsens länk bakåt. Om Margareta kan ni läsa längre fram i tidningen författat av några av de s.k. Väppebybarnen. Av Väppeby Gård i Bålsta – som jag hört min mormor Kajsa (född Lindhé) berätta så mycket om – finns inte mycket kvar. Huvudbyggnaden lär vara borta men ladugården ska existera och har av Lasse Åberg förvandlats till museum. En tanke är att nästa gång – 2010 – förlägga släktmötet där, till nöje för Musseälskare i alla åldrar. Kanske kan någon som minns livet på Väppeby Gård berätta för oss på kalaset. Hör gärna av er med synpunkter på detta.

Annars kommer detta nummer av Lindhé Bladet mycket att handla om styrelsemedlemmarnas besök på Stockholms stadsarkiv en kall vinterkväll och vad vi fann i det s.k. Lindhé-arkivet. Sten-Erik har skrivit om själva besöket, Johan ger i sin krönika tips om släktforskning och hjälpmedel för sådan, Stephanie har intervjuat sin svåger om släktforskning och så har vi tagit med ett mycket roligt brev som vi hittade i arkivet i vilket en storebror lär sin lillebror sådant som varje ung man bör veta innan han ger sig ut på äventyr. För egen del (jag har under flera år ägnat mig åt dylik forskning på min pappas sida) kan jag tillägga att Internet rent allmänt är en förträfflig inkörsport. Mailadresser har de flesta både här hemma och utomlands och det finns en mängd spännande hemsidor och bloggar där man kan hitta pärlor. När en fråga dyker upp av vad slag de vara må gör då så här: Fundera ut vem som kan tänkas ha en aning om detta, ett sjukhus, en teater, en skomakare, en apotekare e.d. Eller har kanske någon skrivit en bok om frågan (alla svenska böcker finns registrerade på Kungliga biblioteket och titlarna ligger på dess hemsida)? Finns något angränsade område som är utrett t.ex. på något universitet? Som sagt, leta fram en mailadress, presentera mycket kort ditt projekt och din fråga och det viktigaste av allt; tillägga alltid att om mottagaren inte kan svara be denne vidareförmedla mailet till rätt person. Min erfarenhet är att de allra, allra flesta som får ett sådant mail ger inte bara utmärkta svar, de blir också smickrade över att bli tillfrågade och gör allt de kan för att hjälpa dig till rätta. Inte sällan öppnas nya vägar och nya infallsvinklar. Ibland när man öppnar mailboxen känns det som rena julafton, simsalabim, något man grunnat på länge är löst. En rolig länk är den till "Ellis Island"

(<http://www.ellisland.org>). Ellis Island är en ö i New Yorks hamn vid mynningen av Hudsonfloden. Under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet var hamnen på ön ankomstplatsen för många av de immigranter som kom till USA. Där registrerades alla resenärer som åkte båt till New York. På Ellis Islands hemsida kan du få information om hur gammal resenären var när han kom, var han kom ifrån, vilken båt han åkte med, var hans adress i USA var, hur mycket han vägde, hur lång han var, vad han hade för yrke, vad han hade för ögonfärg, i vilken betalklass han åkte (det fanns i regel tre) eller om han arbetade sig över Atlanten osv. Det visar sig att väldigt många rest åtminstone någon gång till Amerika denna väg.

I min iver efter allt vi upptäckte i Lindhé-arkivet läste jag Wilma Lindhés "Från flydda tider", en mycket lyriskt och välformulerad liten bok. I denna berättar hon om "gubben", dvs. Johan Lindhé, han som gett namnet åt denna släktförening. Trots den romantiska tonen går mycket att utläsa mellan raderna, sådant som inte var så positivt. Gubben (jag vill påstå att det inte är en tillfällighet att han har denna benämning, hon tecknar nämligen flera äldre manspersoner i betydligt mer positiva ordalag) beskrivs mustigt och realistiskt och det understryks att han hade tolv "äkta" barn med tre olika fruar. Det trettonde barnet nämns dock inte men det har Sten-Erik lovat att göra, men det blir i nästa nummer dvs i 2010 års upplaga. Den oskuldsfulla Wilma gifte sig alltså med en av gubbens söner, Josef Napoleon Lindhé, vilken verkar ha varit både en slarver och inte helt lätt att leva tillsammans med. Wilma berättar att hon haft andra friare och antyder att hon valde fel även om hon på ett ställe i boken skriver: "Men nog har jag undrat över hur min framtid skulle gestaltat sig om mamma inte ställt sig hindrande i vägen? Kanske bäst som skett? Rikedom skulle inte varit mig nyttig... Och jag ville inte haft mitt liv annorlunda än det blivit. Någon egentlig saknad kände jag inte över hans bortovaro. Men ett kärt och vackert minne förblir han. När han kom hem var jag förlovad." Kunde inte någon av er som vet ta vid där Wilma slutade och berätta lite om denna gren?

Välkomna till en stunds förströelse

Omi Söderblom Mohammar

STYRELSENS BESÖK PÅ STADSARKIVET I STOCKHOLM

I höstas bestämdes att styrelsen skulle avsätta ett möte till besök på Stadsarkivet i Stockholm. Där finns en lagerplats med föreningens etikett upplagd av min mamma, May Lindhé, under den tid som Hibbe var ordförande. Så en mörk och dyster kväll i början av februari träffades Omi, Alice, Jörgen, Johan och jag i Stadsarkivet på Kungsklippan på Kungsholmen för att examinera det material, som Jörgen hade beställt fram.

Släktarkivet visade sig bestå av tämligen många ca 10 cm tjocka arkivlådor av A4-format. Det mesta materialet kom naturligt nog från Mays farfar från Väppeby Erik Lindhés avkomma och från Hibbes farfar Richard Lindhés avkomma. Annat finns också men i mindre omfattning, bl. a. om släkten Nissen. Lådorna var märkta i god ordning med namn på släktgren. På innehållet var det blandad ordning så här finns utrymme för sortering och för att märka upp de otaliga fotografierna.

Om man är intresserad av sin släkt så är det fantastiskt spännande att bläddra i gamla dokument och titta på fotografier. Det blir som en skattjakt. Vem föreställer fotot? Om vem handlar dokumentet? Brev kan vara extra intressanta, vem skriver vad och till vem? Men som alltid när man söker guldkorn hittar man oftast sand. Många personer på fotografierna förblir anonyma. Många dokument kan inte placeras och många brev är ointressanta. Men, som sagt, mycket är spännande.

Min mamma var en ekorre i så mening att hon sparade på allt skrivet. Detta bottnade kanske delvis i att hon varit lärare i svenska och litteratur och allmänt intresserad av det skrivna ordet. Hon var dessutom ganska systematisk. Och med dessa egenskaper i ryggen så la hon in i släktarkivet allt hon kunde hitta hemma hos sig själv. Fotografier från hela hennes liv och hela mitt ungdomsliv finns i stora mängder. Där finns också dokument såsom meritförteckningar, betyg, egna alster, brev, vykort och till och med post it-lappar med kärnfulla budskap.

Man skall nog tänka sig för innan man arkiverar. Material som lagts dit kan dessutom inte tas bort. Sådana är reglerna för arkivering. Det är inte allt som kan intressera de efterkommande och allt behöver inte komma till deras kännedom. Man bör fråga sig vad våra barn och barnbarn kan lära sig av det arkiverade materialet. Historien har nog störst

intresse om den ger oss kunskaper, som vi kan ha nytta av i vår egen vardag.

Vi satt vid ett stort bord i ett avskilt rum och öppnade låda för låda. Efter ett par timmar hade vi bläddrat igenom det mesta och var tämligen trötta. Vi plockade ihop och lämnade lådorna i receptionen där vi hade hämtat dem. Sedan gick vi på China-restaurant åt en god middag.

Sten-Erik Lindhé

Har du något som framtida släktforskare kan ha glädje av? Brev, foton eller andra papper som visar på hur familjer levt och med vem. Vi behöver mer material från fler delar av släkten - alla är välkomna att bidra! Hör av dig till någon i styrelsen, se info i slutet av Bladet.

VÄPPEBY LADUGÅRD - NUMERA LASSE ÅBERGS MUSEUM

Släktföreningens styrelse träffas normalt 3-4 gånger per år under mycket trevliga former hemma hos varandra för att arbeta med Lindhé Bladet, planera släktfesten vart tredje år och lite annat. Jag är en av de senast tillkomna i denna skara och den enda representanten för "Nils-linjen". På detta sätt har jag lärt känna flera av mina trevliga släktingar – som jag innan knappt visste fanns...

Vi ser gärna att fler engagerar sig i föreningen på olika sätt och vill genom detta upprop uppmana just Dig att kontakta oss! Gör det nu - Välkommen!

För styrelsen
Jörgen Lindhé

ATT SLÄKTFORSKA

Vi i styrelsen för släktföreningen har under flera år sökt efter vägar att utveckla, förnya och förnygra släktföreningen. Det är svårt, men om vi inte lyckas riskerar föreningen att tyna bort.

I år gör vi ett försök till förnyelse genom att försöka väcka ert intresse att själva börja släktforska. Inom vår förening har mycket arbete redan gjorts, men nya generationer tillkommer och utforskade ämnen finns, tex. de åtminstone tidigare mer känsliga ämnena. Vad vet vi Johans 13:e barn? Vad var det som Calla Törnqvist inte kunde berätta om i sina brev till Carl? (Som jag skrev om i förra årets nummer.)

I de olika artiklarna i år ger vi olika exempel på hur förhållandevis lätt det är att hitta något nytt. Det är samtidigt kul. Med dagens teknikutveckling är mycket information tillgänglig digitalt, vilket underlättar betydligt. Det finns även programvaror inriktade på släktforskning. Men det är absolut inte där man börjar. Att släktforska kan i mycket jämföras med att vara en detektiv. Man måste sniffa upp nya fakta i olika källor som man sedan försöker kartlägga och dra slutsatser ifrån. Materialet måste sedan systematiseras och användas på bästa sätt och då kommer det växa fram en berättelse. Att skriva om sin egen historia skulle man därför kunna likna vid att skriva en detektivroman. Vem har inte någon gång drömt om att bli deckarförfattare?

Att komma igång – samla in material

En nyckel till framgång är att redan från början hålla reda på materialet och sortera in allt i ett arkiv. Skapa gärna korsreferenser. En bra idé är också att sätta ett rimligt mål, gärna med delmål. Det finns inga enkla vägar och man måste själv göra jobbet. Som i allt hantverk så är det viktigt med förberedelser och grundarbete. Jobbet underlättas av datortekniken, men den gör inte jobbet. Tänk bara på all vacker men svårläst handstil på ålderdomligt språk som måste tolkas. För att inte tröttna och ledsna är det viktigt att inte ställa målet för högt och vara nöjd med det man får fram.

Gå till dig själv

Samla in det du själv vet och har. Skriv ned vad du vet om släktingar och hur de är släkt. I vårt fall har vi mycket gjort här genom släktrönikorna och släktheregistrarna. Men dessa kan vara inkompleta eller innehålla fel.

Leta upp allt som kan finnas på papper, tex dagböcker, kalendrar. Från dessa kan man tex få information

om namn, datum, platser och händelser. Dokumentera vem som är på fotografierna och var, när och varför de togs.

Vi har i dagens samhälle en mängd elektroniska vykort (e-post), kalendrar, hemsidor och fotografier som också kan dokumenteras. Vi har rörliga bilder som kan tjäna som material, antingen i sitt ursprungliga format eller som underlag för att skriva ner information. När tar vi videofilmer och smalfilmer?

- Jo, när släkt och familj träffas i samband med dop, jul, student mm. Här har vi något unikt, som möjlighet att kunna höra våra gamla släktingar, vilket ökar närvarokänslan enormt.

I vår släkt har vi flera personer som författat memoarer, vilket är ett mycket bra sätt att ge material till släktforskning. Vi har jubilatexten och medlemmars andra egna bidrag till Lindhé Bladet som exempel på denna typ av material.

Gå till andra

Nästa steg är att kontakta andra i familjen och släkten. Ta med det ur ditt eget material du vill veta mer om. Börja med de äldre släktingar eller andra som kan berätta om tiden eller personer du undrar om. Om möjligt spela in på band eller video. Det är viktigt med detaljer om namn och datum etcetera då det underlättar vidare forskning. En fördel med att ha med sig papper eller bilder är att de sätter igång minnet hos den man träffar.

Fråga om de själva har dokument och bilder som de kan dela med sig av eller berätta kring. De kanske har ett eget arkiv. Det finns ett annat tillfälle när det är möjligt att få material från andra och det är i samband med någons bortgång, då intressant material ofta kastas om ingen efterfrågar det.

Glöm inte att vara kritisk till vad folk kommer ihåg och berättar. De kanske minns fel, kanske aldrig har känt till sanningen eller så blandar de ihop saker och ting. Det är därför en god idé att försöka bekräfta uppgifterna från någon annan källa. Var beredd på att komma tillbaka till samma källa flera gånger då de kan komma ihåg mer eller ändrar sig.

Detta steg är det bråttom med om vi vill få fram kunskapen från den äldre generationen. Det är också tyvärr lätt att hoppa över detta steg, då det kräver mycket av både en själv och den man pratar med. De flesta av oss är inte utbildade i att få människor att berätta (om sig själva). Vi är ju inte någon Wallander eller kommissarie Lyndley.

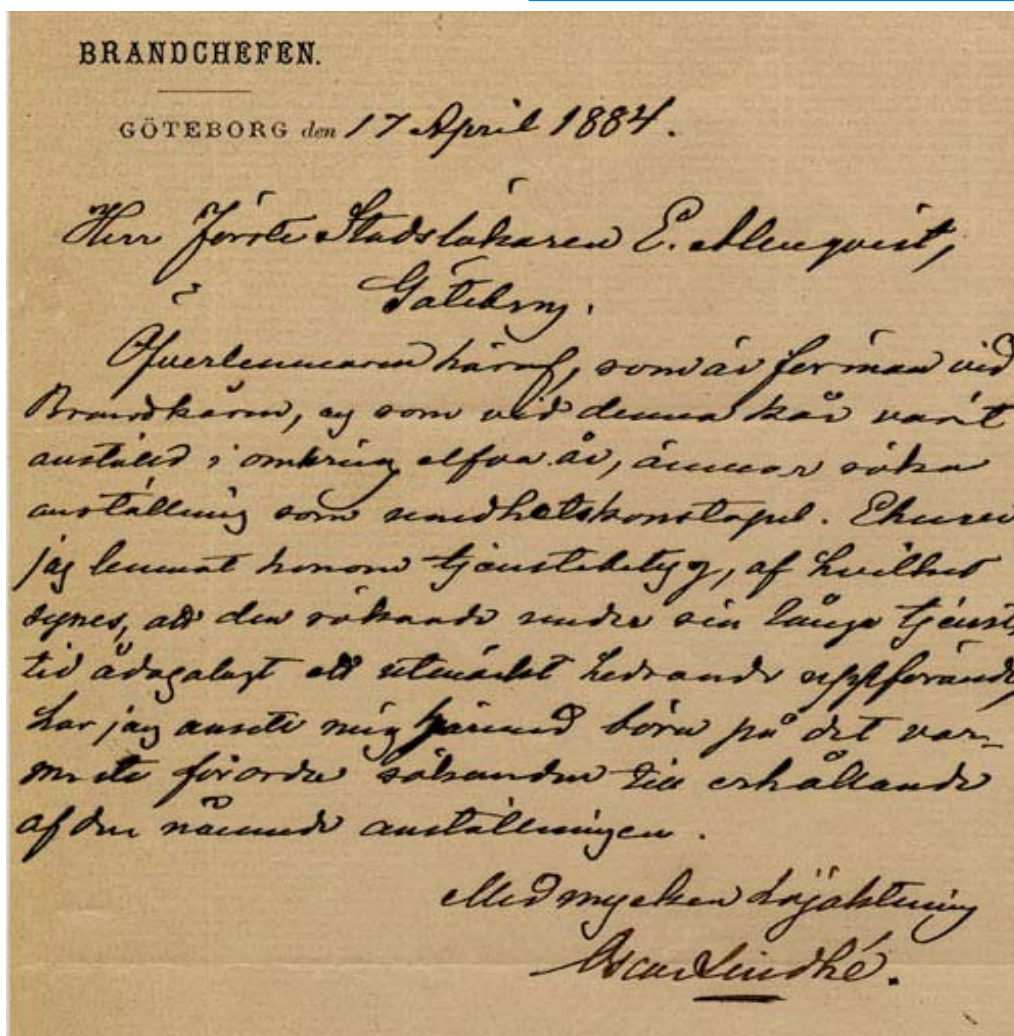
Det brev från Roland till Gösta Lindhé som vi har med i årets Lindhé Blad är ett exempel på vad man kan få fram. Farbror Eriks dagbok som vi haft med de senaste åren är ett annat exempel. Vi har också minneskriften över Elna Rudberg.

Gå till datorn

Det går även att utnyttja datortekniken till att samla in material. Det är förvånansvärt lätt att idag hitta uppgifter och material om personer bara genom att "googla". (Jag vet tex. vad min pappa gjorde 27 juni 1957 i Malmahed tack vare digitalversion av

Rekommendationsbrev från brandchefen Oscar Lindhé 17/4 1884

I april 1884 sökte Sven Fredrik Jonasson-Lidman, förman vid brandkåren i Göteborg, en tjänst som sundhetskonstapel i Göteborg. Då lämnade han in sitt avgångsbetyg från Hunnebergs skogsskola, där han gått 1/10 1869 till 16/6 1870. Han fick 15/4 1873 anställning vid Göteborgs brandkår. Brandchefen Oscar Lindhé rekommenderade honom särskilt till den nya tjänsten hos stadsläkaren Almquist, men Lidman fick den inte. Av brandkårens personalligare framgår att han stannade kvar i tjänst till 22/2 1904, då han vid 54 års ålder fick avsked.

Katrineholmskuriern från denna dag.) Ju mer uppgifter man har desto lättare är det. Antalet arkiv som man kan söka i elektroniskt är mycket stort. Alla kyrkböcker finns digitalt. I detta nummer av Lindhé Bladet har vi med flera exempel.

Det man hittar på nätet kan också ge anledning till ytterligare kontakt med släktingar och andra som kan berätta mer om vad man hittade på nätet.

Fortsätter på sida 17

Rekommendationsbrevet "översatt"

Herr förste Stadsläkaren E. Almquist Göteborg, Överlämnaren härav som är förman vid brandkåren och som vid denna kår varit anställd i omkring arton år, ämnar nu söka anställning som sundhetskonstapel. Ehuru jag lämnat honom tjänstebetyg, av vilket synes att den sökande under sin långa tjänstetid ådagalagt ett utmärkt hedrande uppträdande, har jag ansett mig förordad börja på det varmaste förordad sökanden till erhållande av den nämnda anställningen. Med mycken högaktning Oscar Lindhé

Milano den 20 Juni 1922.

73/6
1922
10 Jun

Kära Gösta!

Tack för brevet, det var roligt att höra av dig och veta att du kommit till rätta hos Herr Godenrath. Hälsa honom från mig, han kommer nog ihåg mig från den gången han, Pappa och jag dinerade tillsammans på Strand i Stockholm.

Den intresserade mig få veta att du fick fart på motorn och förstår jag saken så att Axel ej köpt någon ny motor utan försöker klara sig med den gamla än så länge, vilket jag även tyckte var bäst och vänta med ev. omändring till nästa sommar då han fått lära känna båten och då hans ekonomi kanske lättare tillåter inköp av ny och större motor. Fingo ni båten i sjön innan du for? Jag börjar på att längta till Västra Lagnö, få segla etc, men mina göromål här, vilka äro många och krångliga, tillåta mig ej detta. Förtjänsten är ju bra så att det är bra så länge det varar ~~här~~ här jobbet.

Var du uppe hos Hägg och fick någon bra medecin för den händelse att du skulle bliva våldtagen av någon skön men ej frisk kvinna? Man bör ha ett litet reseapotek då man ju ej vet vad ^{(hända} som kan) och fan kan alltid ladda som du vet. Jag sänder dig närslutet ett recept som jag fick av Yngvar. Förmodar att man ej, som i Sverige, behöver något läkarrecept och då salvan dessutom är tysk bör den även vara billig i Tyskland. För språkets skull bör du dock odla någon liten tyska som dock ej bör få sådana hållhakar på dig så att det kan urarta till giftermål.

Jag förstår nog att Hamburg är en jämförelsevis dyr stad, till och med dyrare än Berlin, men nog kan man leva billigare än i Sverige eller här där allting är ganska dyrt. Kan man språket blir det ju billigare då man ej behöver bli lurad till höger och vänster.

Låt höra av dig litet då och då. Min adress är tills vidare: Consolato di Svezia. Via Leopardi? Milano. (Italien) Landet bör utsättas då det hänt att brev ej kommit mig tillhanda på grund av att glömts.

Hälsningar till er
Roland.

TIPS FÖR SLÄKTFORSKNING

Intervju med Bo Wijmark av hans svägerska

Vad var det som gjorde att du började med släktforskning?

Redan som gymnasist började jag släktforska för att få reda på mer om min egen bakgrund. Det borde inte vara så svårt att ta reda på med tanke på att mitt namn hade en ganska ovanlig stavning, tänkte jag. Det första jag gjorde var att gå till Riksarkivet, som då låg på Ridderholmen, numera på Kungsholmen. Där fanns en bok från 1880-talet om Sveriges släkter. Där startade jag och hittade lyckligtvis min egen släkt, så jag hade tur. Jag gjorde ett kartotek över alla som stod där med de uppgifter jag hade fått tag i och sen började jag leta i herdaminen – eftersom många i släkten var präster – och i kataloger över de yrken som fanns i min släkt. Och sen började jag fråga mina släktingar om vad deras föräldrar, syskon, barn osv hette och på så vis fick jag en fortsättning på boken för min egen släkt. Men jag hade ingen aning om det oerhört rika källmaterial som finns i våra arkiv med kyrkböcker, domböcker, räkenskapsböcker m.m. från många sekel bakåt. Det är ju där man kan hitta det verkligt intressanta om både de egna förfäderna och den tid och miljö de levde i.

Vad är det som gör släktforskning roligt och intressant?

Man kan få svar på frågor som

- Varifrån kommer jag?
- Vad bär jag på för arv av egenskaper, sjukdomar etc.?

Dessutom är det en utmaning att ta reda på saker som verkar svåra att hitta! Allra mest intressant är ändå att lära sig om hur människor levde under en viss tidsepok, inte bara vilka ens egna förfäder var. Och då kan man t.ex. studera hur en gård eller en trakt har utvecklats. För det är **lantmäteriets historiska kartor** en riktigt spännande källa.

Hur kan man gå tillväga om man vill börja släktforska?

Det finns många vägar att gå. Nätet är en stor tillgång, men innan man sätter igång med det kan det vara bra att gå till något av alla de arkiv som finns. Här är några att välja mellan.

- **Stockholm Stadsarkiv** på Kungsklippan är en bra utgångspunkt för den som söker i Stockholm. Där finns dessutom en del material om släkten Lindhé arkiverat, som Sten-Erik skriver om.

- **Genealogiska Föreningen**, Anderstorsvägen 16 i Solna, är en annan möjlighet. De har ett stort bibliotek och de är mycket tillmötesgående och hjälper en att hitta det man söker. Det finns också mycket livaktiga lokala genealogiska föreningar över hela landet, och det kan för icke-stockholmare vara den allra bästa vägen att få hjälp.

- **Riksarkivet** på Kungsholmen är som namnet säger ett arkiv för hela landet. De vill däremot inte att man kommer dit och släktforskar, utan hänvisar dels till sin avdelning i **Arninge** dels till de olika **landsarkiv** (i Stockholm är det Stadsarkivet) som finns, där kyrkböcker m.m. förvaras. Där finns församlingsvisa födelse- och dopböcker, lysnings- och vigselböcker, död- och begravningsböcker, flyttningslängder och framför allt husförhörlängder uppställda efter gårdar, och som i realiteten blivit ett slags folkbokföring och mindre inriktade på att kontrollera folkets katekeskunskaper som det var från början. Efter hand tog det borgerliga samhället över folkbokföringen från kyrkan och upprättade mantalsregister för varje kommun, i Stockholm på sena 1800-talet också så kallade rotemansregister församlings- och kvartersvis. Och så småningom fick vi ju folkräkningar vart femte eller tionde år. En del av dem finns på CD-skivor, liksom t.ex. Sveriges dödbok för nästan hela efterkrigstiden.

- På **landsarkiven** finns också bouppteckningar, rättegångs- och räkenskapsböcker – i Sverige har ju myndigheterna alltid hållit ordning på medborgarnas affärer, så där kan man hitta mycket spännande. Men numera behöver man inte resa till ett landsarkiv; oerhört mycket finns på nätet eller på CD, så man kan sitta hemma vid sin dator och studera källorna. Och man kan få kontakt med andra släktforskare, som håller på med samma områden som man själv. **Rötter**, som man hittar på www.genealogi.se, eller www.genline.se med kyrkböckerna inskannade för tiden före 1900 ungefär, är rika källor att ösa ur.

Man kan också söka

- I yrkessammanslutningar om man t ex vet att man hade en anfader som var advokat, smed, sjöman eller annat.
- Efter studenter i t ex Lund och Uppsala för de senaste 400 åren
- Efter soldater i Centrala Soldatregistret för hela indelningsverkets tid
- I domböcker, där det står vilka brott en person dömts för

Om man hittar handlingar från en annan tid är det viktigt att komma ihåg att de levde ett annat liv, med

andra föreställningar, vilket kan göra det svårt att bedöma det man läser om. Sverige var mycket länge ett fattigt land, dominerat av landsbygd och lantbruksnäringar. Även om alla inte var jordbrukare dröjde det till mellankrigstiden innan de flesta började bo i städer. Och innan bilen kom, höll man sig oftast i sin egen trakt. Människor tänkte på ett annat sätt och handlade på ett annat sätt. Därför kan vi inte bedöma människor som levde förr med nutidens värderingar.

En källa om släkten Lindhé är naturligtvis Brita Söderbergs släktkrönika i tre delar. Men den behöver kompletteras, föras längre fram i tiden och kontrolleras. I ett sådant mastodontverk skrivet av en enda människa kan inte allt vara riktigt.

Har du råd att ge angående släktforskning?

Riksarkivet ger goda råd om släktforskning, även för nybörjare, på SvenskArkivinformation SVAR.

Stephanie Arnberg Bengtsson

FAKTARUTA - HEMSIDOR FÖR SLÄKTFORSKNING

www.genealogi.se
www.ancestry.se
www.ellisisland.se/svenska
www.slaktforskning.se
www.slaktportalen.se
www.dis.se – särskilt bra för nybörjare med datorvana
www.myheritage.com
www.ourfamilytree.homeip.net
www.svar.ra.se
www.genline.se

Ett litet urval av program:

MinSläkt - <http://www.dannbergsdata.se/>

www.legacyfamilytree.com/

Holger- <http://holger.aland.net/>

Family Tree Builder- www.myheritage.com

FARBOR ERIKS DAGBOK

Del 3, originaldagboken över Marschen till Shiraz 1.3 – 5.4. 1912

Min farfars bror, kapten Erik Norén-Brandel (1880-1916), var under åren 1912-14 en av de svenska officerare som for till Persien, nuvarande Iran. På uppdrag av Storbritannien och Ryssland, vilka då i praktiken kontrollerade landet, skulle de bygga upp ett gendarmeriväsende som skulle vara underställt landets Shah och framförallt försöka hålla vägarna fria från stråtrövare och dylikt som störde ordningen i det oroliga landet.

Persien var också politiskt oroligt då. År 1906 hade en revolutionär rörelse tvingat Shahan att skapa ett demokratiskt parlament, kallat majlis, och valda råd, anjuman, började ta makten i många städer och provinser i protest mot Shahens styre. En demokratisk, antieuropeisk revolution var på gång. Men upproret slogs ner av Ryska och Engelska trupper 1911 och därefter var landet delat mellan dessa imperialist-makter. Det kanske inte sades rent ut, men man kan anta att ett av gendarmeriets uppdrag också skulle

vara att förhindra fler uppror. 1914 fick de svenska instruktörerna dock åka hem, eftersom de flesta av dem var tyskvänliga, vilket förstås inte passade Storbritannien och Ryssland.

Under större delen av tiden i Persien skrev Farbror Erik dagbok. De pappren fick jag ärva av min farfaster, sjuksköterskan Jane Norén, när hon gick bort år 1965. År 2004 började jag renskriva dem på dator. Första delen var en bakgrundsbeskrivning till uppdraget skrivet på Persiska inrikesministeriets brevpapper. Del 2 var en renskrift för hand av dagboken som Farbror Erik uppenbarligen gjort själv efter hemkomsten 1914. Den beskriver Expedition till staden Shiraz i södra Persien 1 mars–5 april 1912 och inleds med ett förord som antyder att han troligen hade tankar på att publicera det på något sätt. Den renskriften sträcker sig bara mellan dagarna 1-5 mars. De av mig gjorda renskrifterna av Del 1 och Del 2 har nu publicerats i Lindhéska Släktföreningens Årsblad, ett avsnitt för varje år från 2004 till 2008. Där finns också med några bilder som finns i Farbror Eriks kvarlåtenskap.

Nu ger jag mig i kast med Del 3, att skriva rent Originaldagboken som sträcker sig från 1 mars till 7 april då man kommit fram till Shiraz. Dagboken är på sammanlagt 142 sidor, varav endast 16 sidor renskrevs av Farbror Erik, Del 2. Jag börjar förstås renskriften från 5 april där farbror Eriks renskrivning slutar. Det blir naturligtvis mycket svårare än tidigare delar eftersom den är skriven direkt i fältoch det blir säker många luckor. Egna tydningar eller kommentarer skriver jag med kursiv stil. Jag för också in avsnittsrubriker med fet stil här och var för att göra texten mer lättläst.

Sedan finns ännu en originaldagbok, som jag kommer att kalla del 4. Den omfattar perioden 5 april–23 oktober 1912 och är på 102 sidor, dock av något mindre format. Så jag har en uppgift som troligen bokstavligen räcker till "döddagar"!

Täby 2009 02 01
Sten Norén

Originaldagboken 5 mars – 7 april 1912

6 mars Rastedag

Anlände i gå afton hit till Khom. Möttes av telegram fr. Hjalmarsson. Innehöll bl.a. varning för att glömma att kusk. voro ryska undersåtar. Meddel att stämningen i T mycket otillfredsställ t. följd af det passerade.

Enl. af Borell verkställd rekognosering hade vi att inkvarteras i en karavanseraj upplåten åt något slags "soldater", en samling barbenta i paltor höljda med gevär beväpnade individer afsedda för ortens trygghet. B. fockade ut dem med order att vi skulle intaga deras plats. Så skedde och blef ett bra kvarter ehuru gården var så trång att vagnarna knappt kunde

rymmas. Vete fan hur de skola kunna klara sig ut.

Truppens duglighet

Uppställningarna börja redan att försiggå fortare och larret är i starkt aftagande. Det måste medgifvas att officerarna såväl som truppen äro mycket villiga men den lilla militära uppfattning de fått är ytterst ringa och ytlig. De äro som barn som ej förstå sin ställning, äro glada och stolta öfver sin nya uniform och äran att få tillhöra vår eftersträfvade gendarmerikår. De förstå ej att taga ton öfver och göra sig åtlydda af truppen med hvilken de inlåter sig i diskussion om lämpligheten af en gifven order. Jag tror det skulle bota en hel del vänstervridna män därhemma om de såge hvart det leder när officerarna ej kunna hålla sig på ett högre plan än truppen, när order upphör att vara en befallning som fordrar ögonblicklig lydnad utan gensägelse eller onödiga förfrågningar.

Truppen är kanske hvad villigheten beträffar bättre än officerarna; undantag finnes dock. Med god svensk ledning alltifrån korpralsgraden skulle den helt säkert kunna blifva bra. Dess största och värsta fel är emellertid att den saknar det stål i sinnet som ensamt gör en trupp krigsduglig, hvarförutom den orientaliska fysiska lättjan utgör ett stort men. För att förmå en perser att springa fordras något utomordentligt ss dödsfara eller skallet af en svensk officers vredgade stämna.

Fourgonger och kameler

För att nu efter dessa betraktelser återgå "till ämnet" så inkvarterades vi svenska off. hos stadens ende europé, mr N. Peters, halfarmenisk chef för den engelska telegrafstationen. En enkel och flärdfri man som mottog oss mycket vänligt och sökte gifva oss hvad huset förmådde. Det var i matväg mycket bra, men hvad sängen beträffar fanns blott en tom dito till öfvers. Alltså sovsäckarna fram igen. Som vi emellertid skulle rasta en dag lät jag plocka fram från en fourgong våra två medförda bärsängar, hvilka emellertid skadats under transporten ehuru ej så att de ej kunde användas.

Anm. Polischefen erbjöd sig gm ombud få äran härbärgera oss hvilket tacksamt afböjdes. Guvernören fick sina värjor (?/SN) hvarför han tackade

Den där ryssen som besökte oss i Kale Mohammed Ali Khan var nu här hos engelsmännen i sällskap med fourgongägarna för att framföra nya klagomål af oförskämdaste och dummaste slag. Jag fick emellertid i går order att väga om de tyngsta fourgongerna och

det befanns verkl. att vi hade dem något för hårt lastat, hårdare än det för öfrigt dumt uppsatta kontraktet medgaf.

I morse snarkade vi ut till kl. 8 fm. Då telegram från Hjalmarsson igen. Som först (nu/SN) fått telegram om fourgongbråket. Blev situationen knepig. Hoppades klara den.

Nya förhandlingar med fourgongägarna, hvilka begärde 200 toman i ersättning för öfvervikten, med Mr Peters som mellanhand.

Slutet blef att vi på P:s inrådan anskaffade 60 kameler för att på dem lasta en del bagage. De skola hvarje dag afgå i förväg med ration för 3-5 dagar = afst. mellan rastställena. Bevakn. ej nödv. ty dessa karavaner lära ej röfvas. Sifvert håller nu på att ordna fördelningen på fourgonger och kamelar. – Hett är här idag och man finner det var högst klokt att anskaffa korkhjälmarna redan i Teheran för oss svenskar.

God middag och havannacigarer

Kocken Naghi (uttalas som Narri på skånska) som jag anskaffat i T. visar sig vara bra, arbetar fort och lagar god europeisk mat. Af franska förstår han ytterst få ord men han synes van att reda sig på egen hand; har förut tjänat hos en engelsk doktor i T.

Vi hafva i dag haft lunch för mr P. och i afton bjuda vi honom på middag. Tyvärr är vårt vin nu slut sånär som på en butelj. Här finns intet i den vägen att köpa. Franske ministerns i T., mr Lecomte, färdgåfva till mig, en låda Havanna, kommer oss utmärkt väl till pass här ute i saltöknarna. Inte hade man tänkt sig att man skulle sitta härute och dagligen blossa på 1-kronas cigarer.

Den heliga staden Khom

Khom är en kornbod. Det mesta kornet i N. Persien kommer härifrån. Khom är dessutom en helig stad, en vallfartsort. Där finnes en massa grafmonument och moskéer till minne af stora profetättlingar. Den största moskéen har förgyllt torn och förgyllda stenprydnader. Staden rymmer äfven ett historiskt museum med enl. min tolks uppgifter de mest värdefulla persiska guld- och andra arbeten. För vissa sådana arbeten säger han att rika européer o amerikanare bjudit flera millioner men förgåfves.

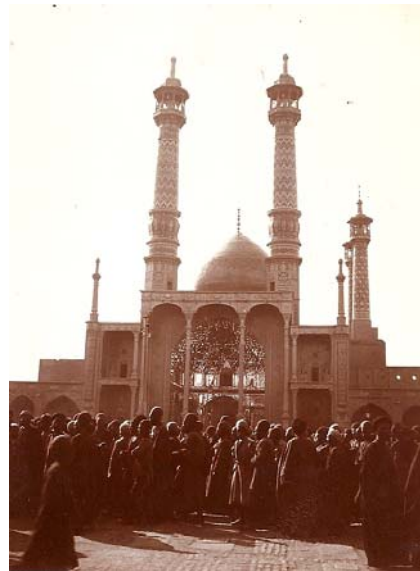
Muselmanen är stolt öfver sina minnen, hvilka han ej säljer till otrogna.

Vi äro sönderbrända och fjälliga i ansiktet samt - utom

Siefvert – orakade, hvilket senare nu P. förklarade vara högst klokt.

Nu senare på aftonen vid dinern infunno sig 3 perserpampar samt en fransktalande italiensk matthandlare. De sade sig veta att vår framfart i förgår och i går haft till följd att den afrättades stam till ett antal af 300 börjat plundra värre än någonsin. Italienaren, som dinerade med oss, vågade ej fortsätta till Teheran. Perserna som togo plats på golfvet hade de mest vilda rykten i sina hjärnor. Italienaren telefonerade sedan till Aliabad om saken. Där visstes intet. Resande hade kommit och farit i frid. Men så äro perserna. Skrämmas af så godt som intet och skrämma upp sig själfva allt mer och mer.

På aftonen sen ordnades räkenskaperna. Tråkigt. Sedan samvaro och rombuteljer fram samt ministerns havanna - "Jetzt bin ich wunder gern soldat." – Bad för truppen.

Moské i Khom

7 mars

Avmarsch från Khom

En lugn dag. Aftåg från Khom vid ½9-tiden fm. Svårt att hitta ut ur Khom. Rekognoseringen därför gjordes i går av en person från Bougir Khan, Mohammad Djaffar, hvilken efter begäran fått till häst följa vår karavan. Han är en gemytlig och glad man, som hälsar, ler och säger "Kheili choub" (=mycket bra/SN). Nyströms specielle vän. Vi hoppas få nytta af honom söder om Isfahan.

Vid utfärden från K. – i klart o vackert väder – färdades vi förbi flera grafvar dit de rättrogna vallfärda. Deras intereurer liksom ofta portalerna äro smyckade af dyraste porslins- och fajansarbeten af en sort som man numera ej kan tillverka. Vi gjorde

halt intill en af de förnämsta grafmonumenten näml. sista vilostaden för Ali ibn Djafar (arabiska =son till Djafar). Vår persiske läkare uppgifver att porslinsarbeten o.d. där skulle vid eventuell försäljning betinga minst 300 000 tomaner (omkr. 1 mill. kronor). Ett stycke porslinsarbete har stulits därifrån och lär hafva sålts för 50 000 francs (Vy af grafven och af en annan med storkbo på.) (*Troligen tog farbror Erik fotografier här/SN*). Utanför samma egendomliga graffält som vi sett utanför Teheran.

Ny fördelning af komp. på fourgongerna just utanför grafven.

Terrängen öde som förut ehuru ej fullt så steril. Här och hvar visserligen saltstepp men med mellanlägg av någon gräs- och annan vegetation. Närmaste halfmilen söder om Khom odlad med ordnat bevattningssystem.

Det är nu slut med den egentliga vägen. Från T. till K. leder en utmärkt byggd bred väg. Sedan får man köra i terrängen och marschriktningen angifves af dels hjulspår, dels kamelstigar, där den här lerbundna marken är hårdare än på sidorna till följd af den tillstampning seklers karavantrafik åstadkommit. För öfrigt kan man köra hvar som helst på steppen som nästan är så jämn som ett golf. Vi passerade i dag flera små grunda bäckar och strömmar, hvilka dock på ett par ställen till följd av vårflödet voro litet besvärliga. Så gick en häst omkull i plurret och stoppade upp tåget en liten stund. De sista anspannen nedsjönko till buken.

I väster hade vi en rad enformiga och tråkiga grå berg, till vänster den öfverskådliga steppen så småningom öfvergående i den stora saltöknen, Kevir. Några små kamelkaravaner och flera små åsnekaravaner passerades under dagen liksom två serajer före ankomsten till nattkvarteret: Pasengan.

Dit anlände vi vid 3-tiden em. En vanlig karavanseraj med mycket små och låga rum i boningshuset. Naturligtvis ej en enda möbel blott nakna kritväggar och ett oerhört dammigt stengolf: Härpå breda vi säckar från fourgongerna o däröfver våra svenska sofsäckar, placera ett par koffertar i midten af rummet, läggd ett brädlock däröfver och bordet är färdigt.

Dagsmarschens längd omkr. 27 km.

Missöden : En kullkörning enl. ofvan i vadet samt en mindre bro sönderkörd. Måste lagas innan efterföljande fourgonger kunde komma öfver med ytterhästarna frånsända.

En första desertering

I morse afvek en gendarm sägande till kamraterna att han ej hade för afsikt att återvända. Vilde vallfärda till en helig graf, hvilket ock befanns att han gjort. Han kunde ej med våld återföras ty koranens bud kräfver att ingen må ens på konungens befallning tagas från en pilgrimsort utan eget medgifvande. Hade nog blifvit en snygg historia om jag i går lyssnat till de upprepade anhållandena om permission för "pelegrinage"! Nå det var intet annat att göra än att skicka en man till karlen och uppfordra honom att lämna ifrån sina medhafda kronopersedlar. Detta gjorde han gärna ty han sade sig ej vilja medfölja till Shiraz men ville ej knycka något. Skjorta, strumpor och kalsonger fick han emellertid behålla; kunde ej lämnas spritt naken. Polisen i K. underrättades om saken så nu blir mannen häktad så snart han ledsnat på att sitta vid grafven.

Just som vi för en stund sedan skulle koja oss kom min tolk och berättade att det fanns en räf inne i serajen och frågade om han finge skjutas. Nyström som tjänstgjorde som "dagmajor" begaf sig genast dit. Djuret som varit inne i ett höns hus hade tagit sin tillflykt uppe i skorstenen o var ej synlig. N. klef emellertid upp på taket och kom just lagom för att.....

(Här saknas uppenbarligen en sida i dagboken/SN)

Fortsätter i nästa Lindhé Blad hoppas vi.

Shahen av Persien, Ahmed Shah Kadjar

DET KOM ETT MAIL I FEBRUARI FRÅN EN SÖKANDE SLÄKTING

Eftersom det här numret tillägnas släktforskningen passade det ju bra att publicera och kanske någon vill ta kontakt.

Hej Omi!

Mitt namn är Daniel Hellberg. Jag är tandläkarstuderande i Göteborg och ägnar mig bl.a. åt släktforskning på fritiden. Jag håller på att leta upp ättlingar till min morfars morfars farfars föräldrar Erland Svensson (1737-1810) och Anna Jönsdotter (1738-1813) i Yxnalt, Lidhult (G). En dotterson till dem hette Sven och flyttade till Eksjö. Han blev hattmakare och tog namnet Lindblad. Förmodligen var han framgångsrik i sitt yrke, för två av hans döttrar blev bortgifta med präster. Lovisa Lindblad (1817-1853) gifte sig med kyrkoherde Johan Ludwig Frieberg (1800-1862) och fick två barn. Äldsta dottern gifte sig med kyrkoherde Johan Bergvall och sonen Birger blev själv sedermera kyrkoherde. Birger gifte sig den 16 maj 1883 med Hilma Lindhé (1856-1901). Hilma var dotter till översten Johan Lindhé och Sophie.

Jag har lyckats få reda på en del av Birger och Hilmas ättlingar, men har fortfarande lite luckor här och där. Jag bifogar det som jag känner till, och undrar om jag skulle kunna få en mer komplett version av er. I släkttavlan som jag skickat har jag märkt en del personer med frågetecken. Anledningen är endast den att dessa personers släktskap ej explicit står i Sveriges Befolkning 1970 och 1980. Förmodligen stämmer alla dessa släktrationer och i så fall kan förmodligen ni bekräfta detta.

Tack på förhand

Daniel Hellberg

hellberg_daniel@hotmail.com

Hilma Frieberg, f. Lindhé 1856-1901

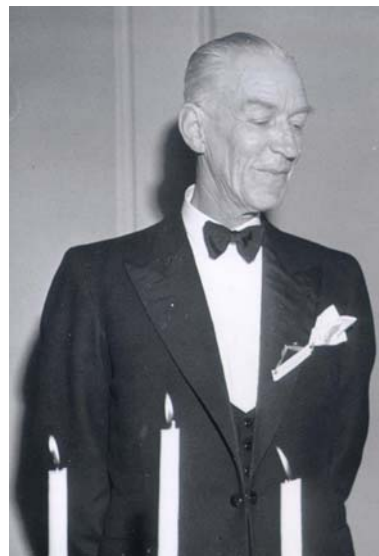
STEN-ERIK LINDHÉ HAR GOD INBLICK I DE OLIKA GRENARNA OCH KUNDE SVARA FÖLJANDE:

Angående Daniels brev och släkttabeller kan vi ju bidra med följande:

Johan Lindhé var kapten (det finns mängder av dokumentation honom) och gift tre gånger. Sophie var tredje hustrun. Själv är jag fallen efter den första, Carolina Krusell, som pikant nog är fallen i fjärde led efter en frilodotter till Erik XIV. Ibland frestas man ju att använda släktnamnet Vasa.

Vårt släktträd har mycket information, om det är mer än vad Daniel har kan vi ju utröna vid en jämförelse.

I vårt bildarkiv har vi ett foto på Einar Friberg f 1885 från ett släktmöte på Piperska Muren 1949. Lindhé-arna (eller varför inte Lindharna) var slätkära och hans mamma var ju född Lindhé.

Einar Frieberg (1855-1961) på Piperska Muren
(Se även artikel sida 14)

Bengt Friebergs f 1891

barnbarn Madeleine Gennow har två barn till förutom Gustav. System Charlotte är gift med en astronom (lite osäker) och bor i Holland. Båda föräldrarna (Körner) dog med ett par dagars mellanrum i höstas.

son Bengt Göran bor, eller bodde, på Hjermesta utanför Nyköping och var under sina aktiva dagar jordbrukarkollega med min sväfar, tillika boende utanför Nyköping.

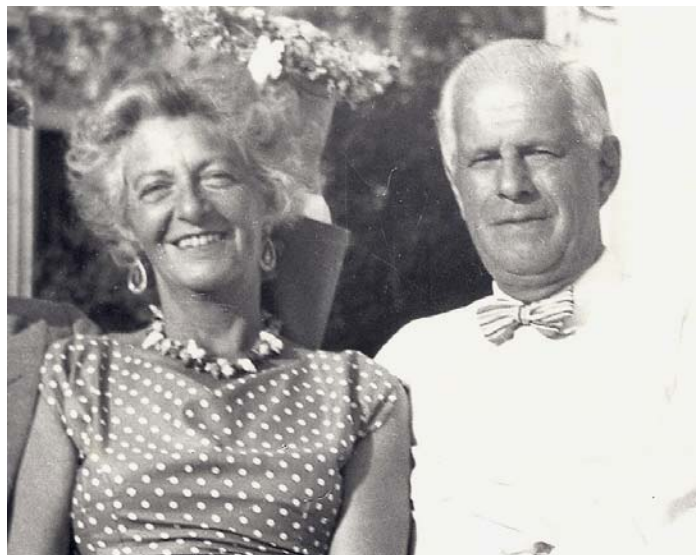
Hälsningar Sten-Erik

Redan 1928 skojade man med brudparen, i alldeles äkta telegram. Det här hittade jag bland många minnen sparade av min mamma, Margareta Torstenius. Det skickades till Åhus där hennes blivande föräldrar Aslög Ulander och Yngve Lindhé gifte sig.

Så här glada såg de ut i juli 1956 när de just blivit morföräldrar.

Annika Torstenius

LINDHÉ PÅ FACEBOOK

Har du letat släktingar på nätet? Utöver hemsidan finns det även möjlighet att utbyta tankar, idéer och bilder på Facebook. Släktföreningen Lindhé har bildat en grupp och du är inviterad!
Sök på: Johan Otto Frans Lindhé - Släktgrupp

SLÄKTFÖRENINGEN JUBILERAR - 60 ÅR SEDAN STARTEN PÅ PIPERSKA MUREN

Vi illustrerar detta med en minnesskrift över Elna Rudberg (1890-1980)

En verkligt släktkär gammal dam har gått ur tiden. Hon var initiativtagare till den första släktmötet på Piperska Muren i Stockholm den 8 januari 1949. Dit bjöds ättlingar till Johan Otto Frans Lindhé. Anslutningen var stor, stämningen hög, maten utsökt och talen spirituella och Elna glittrade. Det var en släkträff, som ingen glömmer av dem som var med. Om detta berättar Dagny Bergman sålunda:

En solig augustidag 1948 reste jag från Rönninge till Karshamra lilla vackra gård i Grödinge. Jag skulle hälsa på Elna Rudberg. I vår gröna ungdom hade vi träffats då och då, men sedan hade vi kommit ifrån varandra. Nu kändes det roligt att knyta vid igen. Hos Elna befann sig just då Rut Frieberg som gäst.

Häruppe på Karshamra fick Rut och jag del av Elnas länge närda planer på att samla Lindharna till ett släktmöte i Stockholm. Under hela dagen talade vi knappt om annat, och när vi skildes, var saken klar. Vi skulle träffas på hösten och sätta igång.

Jane och Ingvar Norén, Ragnar och Elsa "Väppeby", Barbro Taube, Elna och jag träffades då och då under hösten och förvintern. Vi gick igenom gamla släktpapper, spårade upp adresser, skrev ut och skickade inbjudningar, ordnade med program och lokal. Det var uppmanande att vårt förslag överallt möttes med intresse, ja entusiasm.

Den 8 januari 1949 gick vårt första släktmöte av stapeln. Vi samlades till middag på Piperska Muren, och vi var 108 stycken, unga och gamla, från Sveriges alla hörn. Många hade inte sett varandra förr, men alla var släkt, och det var ju då enkelt att bara gå omkring och fråga: vad heter du och vad heter du? För övrigt hade ju Elna varit omtänksam nog att skriva namnlappar, som alla satte på sig.

Det blev ett ganska imponerande middagsbord, när alla tagit plats, och från väggen blickade gamle Johan Lindhé ned på sina sentida ättlingar.

Ingvar fungerade som toast-master. Ivan Lindhé hälsade välkommen. Knut Lindhé (*vars texter vi återgett tidigare i Lindhé Bladet. Red anm.*), släktens grand old man, hade tyvärr inte kunnat komma, men

hans dotter Dolores läste upp en versifierad hälsning från sin far. Han lät oss i fantasin följa gamle farfar genom många öden och äventyr. Knuts dikt togs emot med jubel och återges i sin helhet här nedan. Likaså

återfinner vi Einar Friebergs vackra tal till släkten och en bordsvisa, som Carl Otto Taube skrivit och som sjöngs unisont till tonerna av hans luta och Svarte Rudolfs melodi. (*Inga av dessa finns med i denna utgåva. Red anm.*) Elna bidrog till underhållningen med några vackra franska chansonetter, och Dagny kåserade om vilda folkslag på Kamtchatka.

Efter middagen följde några timmars glad samvaro och dans. Elnas initiativ att samla Lindhésläkten var ju strålande, och vi beslöt att träffas igen efter tre år.

Långt innan det blev modernt och inne att släktforska och söka sina "rötter" insåg Elna styrkan och glädjen av att håla ihop släkten och känna gemenskap i den. Elnas släktintresse var inte akademiskt. Hon släktforskade inte, men hon gladdede sig oerhört åt att få träffa släktingar och lära känna "Lindhé"-barn. Med henne har en enorm personkännedom om släkten Lindhé gått i graven. Det är verkligen beklagansvärt att ingen med hjälp av en bandspelare intervjuat henne, för att bevara hennes kunskaper om gångna tider.

Elna Rudberg var min faster. En faster, som ända sedan jag var barn visade mig personligt intresse och omtanke. När jag var sju år tog hon sig an mig, och försökte lära mig spela piano. Pianist blev jag inte, men god vän med faster Elna. Det är svårt att skriva om en människa som står en nära, det är så mycket man minns och vill berätta om. Det jag nu minns är mitt sista möte med faster Elna på Sabbatsbergs sjukhus strax före hennes 90-årsdag.

Fortsätter på sida 17

VILLA SUNHOUSE DROTTHINGHOLM

Årets upplaga av Lindhé Bladet handlar ju om släktforskning och själv har jag en rad dokument från Villa Sunhouse som jag undrar över. Enligt hörsägen, från bl a min farfar Einars andra hustru Ellen, skulle man kunna se resterna av grunden efter huset någonstans inne i den nuvarande slottsparken vid Drottningholms Slott. Jag har själv vid några tillfällen varit där och tittat, men inte funnit någonting av intresse. I byrålådorna finns ett flertal ritningar och en mängd fotografier. Enstaka detaljer från dessa fotografier har jag i mitt hem idag. På dessa ritningar finns namnet "Lugnet" på flera ställen och genomser man internet finner man att den platsen ligger "sydost om Kina Slott". Det är så långt jag kommer...

EN SVUNNEN TID

På bilderna ser vi en tid som är sedan lång tid svunnen. Bilderna berättar om ett högre stånds liv där man har djurfällor av kronhjort och björn framför brasan och palmer som krukväxter. Magnifika kristallkronor hänger över alla bord och möblerna är sirligt dekorerade med många detaljer. Gärna förgyllda...

Bildspråket avslöjar ideal från en svulstig nyrokoko stil med alla sekelskiftets nationalromantiska förtecken.

MIN FARFARS FAR

Nils Rudolf Leonard Lindhé (1843 – 1912) var Johan Lindhés nionde barn i hans andra äktenskap med Sigrid Wulf (1811 – 1848).

Nils var kapten och kompanichef vid Första Livgrenadjär Regimentet, men var tjänstledig för konststudier i Italien, varpå han tog avsked med majors grad och blev sedan gymnastikdirektör. Jag vet inte mycket om min farfars far annat än vad jag kan läsa i våra släktkrönikor. Där sägs han vara en förfinad man med en stor svaghet för vackra ting. Dessa kunde han unna sig eftersom hans hustru Ida, född Arnell, hade det gott ställt. Bilderna från Villa Sunhouse bekräftar detta.

Ida Arnell (1854 - 1936), var från Härnösand liksom min mor Gunnel Lindhé. I Säbrå Kyrka utanför Härnösand, där såväl min mormor som min morfar och många andra på den sidan av släkten vilar, hänger Nils kopia av Leonardo da Vincis Nattvarden som han gjorde under sin studieresa till Italien. Dagboken från den resan har jag hemma. Texten är för mig i det närmaste oläslig, men kanske kan jag återkomma med en utskrift i ett kommande nummer av Lindhé Bladet.

Villa Sunhouse brann enligt uppgift till grunden år 1906 eller 1907 och med det många släktklenoder, varpå Nils och hans hustru Ida och de sju barnen enligt uppgift flyttade till Himmelstalunds Herrgård i Norrköping. Gården ligger mycket vackert vid Motala Ström ett stenkast från den gamla dragningen av E4:an.

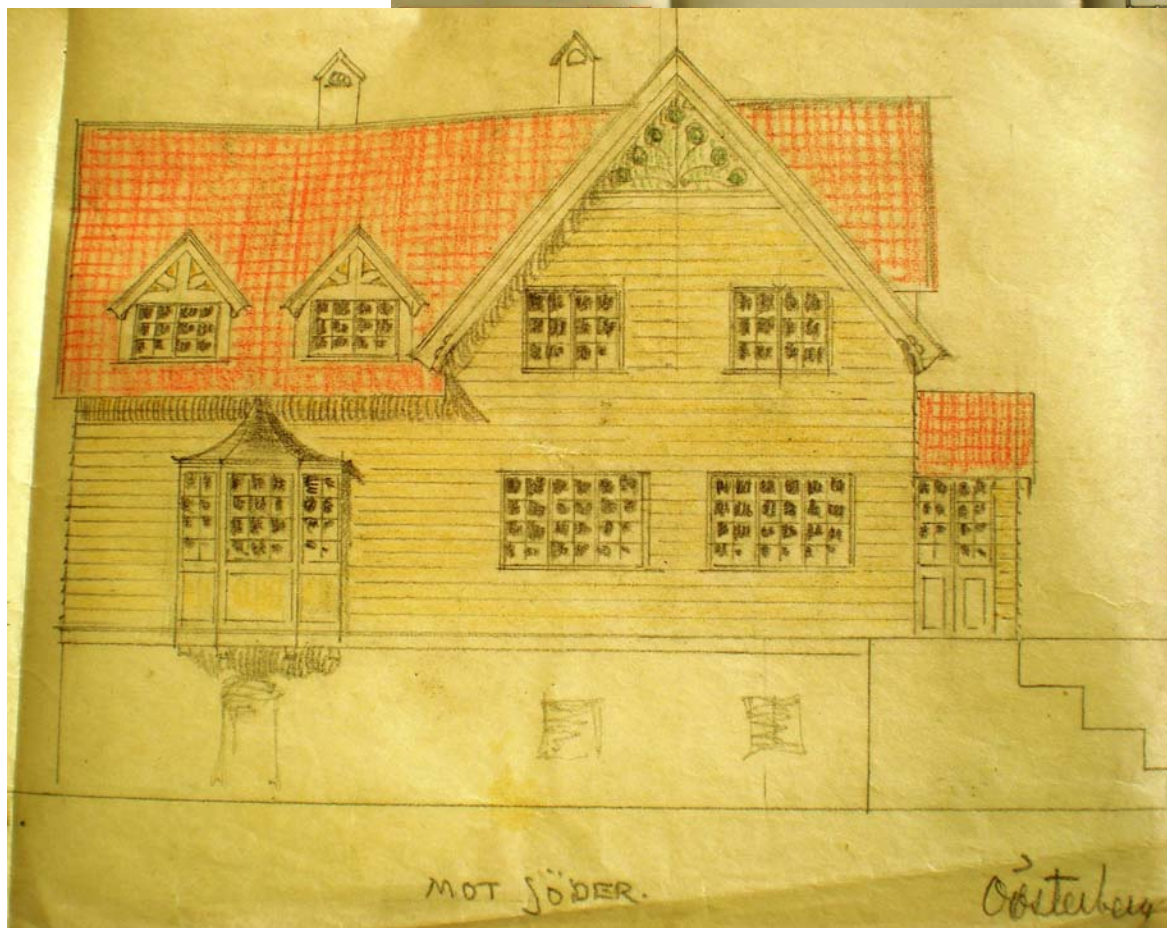
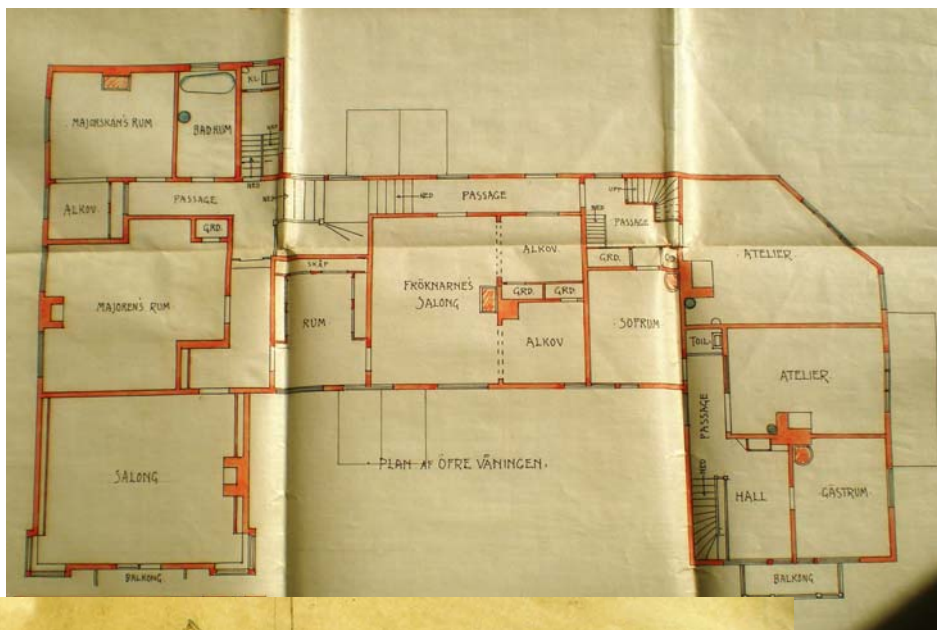
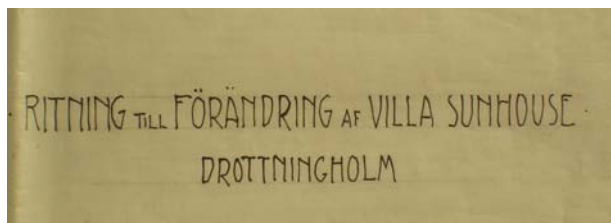
VEM VET NÅGONTING OM VILLA SUNHOUSE?

Sanningen är ju den att jag stort sett inte vet ett skapades dugg om Villa Sunhouse eller hur min farfars far levde.

Detta är det vackra hem där Nils och hans familj bodde. Jag har några bilder och ritningar, varav några presenterats här, men för övrigt vet jag inget mer.

Kanske finns det någon frände som kan fylla i luckorna och hjälpa mig nedteckna historien innan den är helt bortglömd?

Jörgen Lindhé

Fortsättning från sida 14

Som ofta när man besöker en allvarligt sjuk, är det svårt att göra det utan obehag även om det är en nära och kär släkting. Man gör ett sådant besök för att trösta och ge uppmuntran. I det här fallet blev det snarast tvärtom. Faster Elna utstrålade ett fullständigt lugn, trots att hon mist talförmågan och hade svårt att se och höra.

Hon klappade mig på kinden, hon log, hon tryckte min hand och pekade menande på mitt hår för att visa att hon såg, att frisyren var ny. Hon ansträngde sig för att kunna svara ja och nej på våra frågor. Detta återspeglar i en sammanfattning allt vad jag upplevt hos faster Elna. Omtanke om andra och intresset för människan. Hon var inte intresserad av slakten, hon älskade den. Hon sa ofta: "Ni måste hålla ihop, även när jag är borta".

Margareta Hildebeck

Fortsättning från sida 5

Rekommendationsbrevet från Oscar Lindhé fanns elektroniskt i region- och stadsarkivet i Göteborg och presenterades som en månadens avhandling i april 2004.

Analysera och bearbeta - sök vidare

Det finns mängder av specialiserade internetsidor för släktforskning. Det går också att köpa böcker, beställa artiklar och gå vidare därifrån. Om man har möjlighet kan man också besöka arkiv och söka information.

Dokumentera

Beroende på ambitionsnivå finns det mängder av programvaror som kan hjälpa till. Många programvaror kan laddas ner gratis.. Det finns många programvaror för att dokumentera personer och rita släkträd.

Att på detta sätt få ta del av människoöden och livsstilar från förr är spännande och det ena spåret leder till det andra. Och vips så har man nya spår att följa i detektivarbetet. Börja därför inte med detta sent på kvällen, risken är att natten går utan sömn.

Johan Lindhé

TILL MINNE

Margareta Torstenius föddes 1931 och som barn fick hon heta Ulla, som hon också var döpt till, men protesterade så småningom häremot. Hennes föräldrar var provinsialläkare Yngve Lindhé och Aslög Lindhé förr Ulander.

Magareta växte upp i Åhus i den rymliga provinsialläkarvillan med tillhörande trädgård och tog studentexamen i Kristianstad. Hon fortsatte sedan sina studier vid Lunds universitet och utbildade sig till farmaceut.

På Öland träffade hon sin blivande man, Stig Torstenius, jurist och entomolog, när han samlade fjärilar. Bröllopet ägde rum i Åhus den 26 juni 1954, därefter flyttade paret till Stockholm och Margareta arbetade som receptarie på flera olika apotek och vikarierade även som lärare.

Barnen Annika, Jan, Birgitta (Gitti) och Björn föddes och fick sitt hem i den stora villan i Stocksund, där Margareta med stor glädje och omsorg ägnade sig åt sina barn och sin trädgård.

Vid sommarstället i Norrby drog Margareta upp plantor i växthus, plockade trattkantareller i skogen och dukade långbord i trädgården för hela raden av barn, barnbarn och barnbarnsbarn, medan kossorna i hagen tvärsöver vägen bligade stort och viftade med sina gula lappar i öronen. Margareta, som enda barn, hade alltid drömt om att få en stor familj.

Margareta var mycket släktkär och ingick sedan många år i styrelsen för Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar. Efter att hon lärt sig använda datorprogram lade hon upp släktregistret på data.

Från början var vi sjutton kusiner efter en niohövdad syskonskara på Väppeby Gård i Bålsta. Nu är vi bara sex kusiner kvar. Vi sörjer vår kusin Margareta och saknar henne.

*Birgit Wanatowski, Stockholm
Anna-Maria Kessler, Bromma
Maj-Britt Landqvist, Västerås
Thorsten Landqvist, Näveklarn
Sten-Olof Westerlund, Sollefteå
Kjell Lindquist, Bålsta*

JUBILARER - 2009

80År	
Lindhé Ulla	10.3
Andersson Inga	21.10
75 År	
Lindhé Carl	21.12
70 År	
Lindhé Staffan	9.1
Ahlgren Lennart	21.3
Schullström Ingegerd	9.7
65 År	
Grähs Ingrid	30.1
Hägg Urban	7.10
Norén Christina	2.11
Welle-Strand Kari	14.11
Kjelsen Karl	
Stuban Johan	
60 År	
Wallius Barbro	9.3
Leissner Lars	3.5
Beckman Mats	6.6
Welle-Strand Anne	11.9
Lindberg Christina	15.11
Sumner Ann-Christine	29.12
50 År	
Söderblom Jon	19.2
Sjöberg Rose-Marie	27.2
Höst Lindhé Kristina	25.3
Selin Eva	29.3
Rende Dag	4.4
Willner Anna Karin	9.5
Lindhé Ewa	18.5
Dahlén Rydeberg Karin	27.6
Nordström Helena	3.7
Laakso Jyrki	30.10
Torstenius Jan	30.10
40 År	
Laurent Holmberg Stina	21.4
Söderblom Sven	1.7
Lindhé Linda	10.10
Lindhé Tomas	14.10
Frieberg Patrik	11.11
Lindhé Cecila	16.12
Söderbeg Carl	24.12
10 År	
Lindhé Alexandra	14.3
Stene Linn	2.5
Nordström Oscar	21.5
Lindström Hampus	

JUBILARER - 2010

90 År	
Petzén Ulla	23.2
Leissner Margareta	13.3
Dokken Elsa	8.11
85 År	
Zitting Marianne	19.2
Nordström Fred	9.3
Widner Nils	8.10
80 År	
Nordström Erik	16.1
Landqvist Maj-Britt	27.2
Wiesner Karin	1.3
Lindhé Richard	29.8
Frieberg Klas	19.9
75 År	
Kjelsen Arvid	15.1
Lindhé Arne	23.2
Jonsson Bjelfvenstam Eva	25.8
Ahlgren Marianne	21.11
70 År	
Stuban Reidar	
65 År	
Holmblad Ulf	14.12
60 År	
Cederlund Henrik	20.1
Lindgren Eva	4.2
Nordström Carl	19.2
Gillsäter Pia	11.4
Cronholm Elisabeth	17.4
Söderblom Mohammar Omi	24.4
Friis-Fischer Sten	9.9
Zitting Björn	27.12
Gennow Madeleine	
50 År	
Ahlgren Björn	11.2
Nordström John	16.2
Ahlstöm Anders	24.3
Bergenheim Per	5.6
Nyman Katarina	19.10
Lindström Lotta	23.11
Schullström Staffan	5.12
Muhr Agneta	25.12
Oskarsson Ragnhild	25.12
40 År	
Thorén Christian	13.1
Norén Anders	9.5
Bruhn Nicklas	7.7
10 År	
Mathiesen Martin	2.4

Torstenius Theodor	18.4
Norén Oscar	19.5
Lindhé Erica	23.5
Ekelund Josefin	27.5
Brunnström Penelope	6.6
Lindhé Malou	7.6
Beyene Eveline	13.7
Lindberg Valentina	28.10
Åkeson Zack	

Hur är det ställt med nativiteten???

Vi har inte fått in någon information om en enda avkomma! Visst måste det finnas några nya släktingar? Skicka gärna info om familjenytt till redaktören:
slaktforeningen.lindhe@telia.com

NYGIFTA

BDECAB Kajsa Larsberger och Per Holting 11 juli 2009

AVLIDNA

BBHA Margareta Torstenius
25 januari 2009

Listan bygger på den information vi har genom släktregistret och det som ni bidrar med. Vi försöker vara så uppdaterade som möjligt och ber om ursäkt ifall någon är omnämnd här av misstag eller inte kommit med. Hjälpa oss hålla registret aktuellt!

Vi har också, av utrymmesskäl, valt att bara ta med släktingar bland jubilarer, ej ingifta, och hoppas på Er förståelse

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar, Österlånggatan 39, 111 31 Stockholm omimohammar@hotmail.com	08-10 28 02
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé, Ymervägen 16B, 182 63 Djursholm sten-erik.lindhe@arlafoods.com	08-755 65 67
Sekreterare/Red.	Annika Torstenius, Karlavägen 117, 115 26 Stockholm annika.torstenius@telia.com	08-667 77 79
Kassör	Johan Lindhé, Svedjevägen 49, 181 47 Lidingö johan.lindhe@tre.se	08-731 87 17
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé, Döbelnsgatan 25, 113 58 Stockholm jorgen.lindhe@millibar.se	0708-84 89 43
Suppleant	Alice Whitehorn, Hådetorps gård, 640 32 Malmköping	0157-440 47
Suppleant	Stephanie Arnberg Bengtsson, Tappströmsvägen 72, 178 32 Ekerö stephanie.a.bengtsson@telia.com	08-560 312 25
Suppleant	Vakant	

slaktforeningen.lindhe@telia.com

SLÄKTFÖRENINGENS EKONOMI - VAD ANVÄNDS AVGIFTEN TILL?

I din hand har du det nya numret av Lindhé Bladet, organ för släktföreningen. Allt arbete sker ideellt, men vi har ändå omkostnader för tryck (ca 1600:-), distribution (ca 1600:-) och föreningens hemsida med några kronor per år och vi vill gärna hålla en mindre kassa för att enligt traditionen kunna sponsra Släkstmötet för de yngsta...

Verksamheten lever på, och av, föreningens medlemmar och det här är vårt sätt att göra flera fränder uppmärksamma på att fler medlemmar behövs samt vikten av att betala årsavgiften om 100 kronor. Alltså; hjälp oss gärna genom att engagera fler av dina nära och kära i föreningen!

 PlusGiro	INBETALNING/GIRERING
<p>Vänligen skicka inbetalning under 2009.</p> <p>Meddelande - ändrad adress eller mail?</p> <p>100:- i medlemsavgift per år Betala gärna för tre år i taget</p> <p><i>Fyll i en blankett enligt denna förlaga eller betala via Internet - Kom då ihåg att ange Ditt namn!</i></p>	<p>Till PlusGirokonto nr 34 33 60-4</p> <p>Betalningsmottagare Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar c/o Johan Lindhé</p> <p>Avsändare Namn: Adress: E-post: Tel:</p>
	<p>Svenska kronor:</p>

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- ❖ Verka för släktens sammanhållning
- ❖ Tillvarata släktintressen
- ❖ Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom.

Aktiv medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift. (En avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr**/adress.

Anmäl Dig genom att betala in årsavgiften via PlusGiro, gärna för tre år i taget. Uppge ditt namn, adress, telefonnummer och e-post adress. **PG 34 33 60-4 Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar** c/o Johan Lindhé, Svedjevägen 49, 181 47 Lidingö. Skriv NY medlem på talongen.

Adressändringar eller ändrade familjeförhållanden antecknas på talongen eller mailas till någon i styrelsen eller direkt till Annika Torstenius.

Lindhé Bladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten, släkthistoria och en medlemsförteckning.

Släktmöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2010**. **Inbjudan** till släktmöte sänds till alla medlemmar (även icke betalande).

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att sätta in portoavgiften – 20 kr – på föreningens PG 34 33 60-4. Nya medlemmar får släktregistret utan kostnad.

Släktkrönikan av Brita Söderberg finns inte längre att tillgå. Enstaka ex kvar av del 2. Kontakta Johan Lindhé, kassör i styrelsen.

Släktemblemet – Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr (inkl porto) på föreningens PG 34 33 60-4.

Lindhéska **släktarkivet** M-7 369, 3:1+½ 2 finns i **Stockholms stadsarkiv**, Kungsklippan 6 i Stockholm. Hänvisa till ovanstående om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material eller fråga om arkivet kontakta styrelsen.

Mer information kan du hitta på

www.lindhé.nu